

4.2.5. TEGEZÉS, MAGÁZÁS

Európa magázódik. A skandináv nyelvekben nincs különbség. Az angol *you* egyáltalán nem a tegeződést jelenti. Ahogy mondják, az angol csak a Jóistent tegezi. Az ősi magyar nyelv tegező volt, de a reverenciát kínosan megadták a megszólítással. Körülbelül kétszáz éve magázódunk. A német *Sie* szó magyarosítása kapcsán a nyelvi versenyben Tánácsics lett a harmadik a *kend* szóval, Szemere a második a *kegyeddel* és Széchenyi István nyert az *Ön*, illetve *maga* formával.

Azzal tegezhető, akivel társadalmilag azonos szerepet tölt be. Az, hogy egyidősek, nem indok! Amikor a pincér letegezi a vendéget, azt is mondja ezzel: „*fűgyelj, nekem már fáj a derekam, most te szolgálj ki párt asztal!*”.

A tegezést azonos neműek között az idősebb kezdeményezheti (rangtól függetlenül), férfi-nő kapcsolatban pedig csak a nő (rangtól és kortól függetlenül). Tegezésre tegezés a válasz, *csendőr-pertu* nincs, mind a két felet megálázza, és lehetetlenné teszi a sikeres kommunikációt. Ha már egyszer tegezett valakit, mindig tegeznie kell, nincs visszamagázódás. Ha kínosan érinti, hogy a másik letegezi, akkor ennek több megoldása van, például a „*találkozunk már valahol?*” kérdés, vagy „*bát igen, én is gondoltam rá, hogy felajánlom a tegezést önnek, izé, neked, megtisztelő*”, vagy jó, ha gyakran eltéveszti a tegeződős igemódot. Ha valaki ilyen mondatokat hall, azonnal vissza kell állnia a magázásra különösebb kommentár nélkül. Ha a különbség miatt érzi kínosan az idős kolléga visszategezését, éljen a magyar nyelv gazdagságával, és használja a tiszteletet kifejező megszólítási formát („*szervusz Józsi bácsi, hogy vagy?*”).

Csendőr-pertu
nincs

A magázás a helyes kommunikáció. Az *ön* névmás távolságtartó, tiszteletet adó. A *maga* szinten szólítás, vagy lekezelő. A magyar nyelv adta lehető-

ségekkel élve ne tegyen névmást a mondatba, anélkül is kifejezi az igemód a magázást.

Ha oda kell fordulnia, szólítsa meg az illetőt. (Megszólítás lásd 4.2.2. fejezet).

Levélben mindig önözünk. Ha tegezi is az illetőt, akinek ír, hivatalos levél esetében azt magázódnva kell írnia. Azzal jelezheti a közelebbi kapcsolatot, hogy például a *Tisztelt Osztályvezető Úr!* megszólítás után kézzel odaírja: *Kedves Gábor!*